

ПРОТОКОЛ № 3 ОТ
СРЕЩАТА НА УС НА СБФД, СЪСТОЯЛА СЕ НА 29.01.2021 Г.
ОТНОСНО ЗИД НА ЗФИ

УЧАСТВАТ от УС: Милко Лазаров, Михаил Мелтев, Иван Ничев, Георги Чолаков, Румяна Петкова, Боряна Пунчева, Панайот Панайотов, Правда Кирова, Иван Павлов, Коста Биков, Костадин Бонев

Участват още: Екатерина Чурилова – юрист

Тема на срещата: Ситуацията с ПЗИД на ЗФИ между първо и второ четене в Народното събрание и състоялата се на 28.01.2021 г. среща при Министъра на културата.

Милко Лазаров информира присъстващите членове на УС за ситуацията към днешна дата около ПЗИД на ЗФИ, а именно:

На 28.01.2021 г. е проведена среща при Министъра на културата във връзка с ПЗИД на ЗФИ, на която са присъствали представители на телевизционерите, Ню имидж, Евтим Милошев и Асоциацията на филмовите и тв продуценти, разпространители, Комисията по култура в голямата си част. От страна на СБФД са присъствали Милко Лазаров, Михаил Мелтев и Иван Ничев. Смисълът да присъстваме ние на тази среща беше да разберем има ли опасност да бъде приет този закон, въпреки нашето настояване, или не. Да разберем на какво са склонни всички участници в процеса: депутати, Министър и т.н. Ние сме защитавали докрай становището, изложено в отвореното писмо. Нищо извън него не сме защитавали. То беше нашата позиция на срещата. Ако законът бъде внесен с последните поправки, в които влиза и тв схемата, ние сме против. Нямам представа защо всички асоциации, подписали отвореното писмо оставиха СБФД сам да бъде на тази среща. От режисьорите присъстваха Петър Вълчанов и Стефан Командарев. Бяхме сами срещу всички.

Въпросът със ситуацията около ПЗИД на ЗФИ е от особено голяма важност и е необходимо да има позиция на СБФД, въпреки че по Правилник не е необходима такава санкция на УС. Изправени сме пред решение, за което едва ли някой от нас е убеден точно какво да бъде, но трябва да има позиция на Съюза. Политиците искат от филмовата общност относително единство, иначе няма да бъде приет закона, защото не искат да търпят негативи по време на предизборната кампания, която предстои.

Вариантите са два:

- СБФД да подкрепи становището си, в което ясно е казано, че сме против стимулите, освен ако не бъде застрахована нашата схема с чл.26-ти, плюс няколко други изисквания, които имаме като културен тест за стимулите и т.н. Усещането ми, доколкото се разбра от срещата, е, че те са склонни да ги приемат: да махнат третата схема – телевизионна, както настояваме в откритото си писмо. Дори са склонни, ако ние желаем, да преформатират третата схема във филмови сериали и ние да вземем тези 9 000 000 лв. Но ние това не сме коментирали. Дори предлагат да вземем участие в изработването на самите текстове в Комисията по култура. Склонни са на всичко, което искаме, само и само да не им създадем проблеми за това, че внасяйки тези предложения нарушават европейски разпоредби, Регламента, закона за нормативните актове и т.н.

- или сме против този закон да бъде приет

Хипотезите от ситуацията са какво печелим и какво губим.

В единия случай печелим 5 игрални филма, 10 документални филма и 100 мин. анимация повече. В другия случай печелим, че нов закон ще се прави евентуално в бъдеще.

Не мога да гарантирам, дали политиците ще удържат на думата си. Това е валидно и ако се остави законът да се прави в бъдеще. Онова, което те предлагат сега като застраховка, е ние да присъстваме на всички заседания на Комисията по култура когато ще се пишат текстове по закона. Но доколкото разбирам те са „ок” за чл.26-ти, за културния тест и въобще за основните ни искания от становището.

Телевизионерите разбират, че са вкарали депутатите в голяма беля, без да си дават сметка за това, и сега са готови на всякакви варианти.

Иван Ничев подкрепи изложеното от Милко Лазаров, като допълни, че отчита за минус отсъствието на Асоциацията на продуцентите в тази среща, които също да защитят отвореното писмо, което са подписали. Действително се предложи от вторник всички да се отзоват там и текст по текст да се работи по закона, като внушават, че ще се съобразят с всичко, което им се предложи, за да стане законът. В противен случай, по обобщение на Министъра на културата, просто няма да има нов закон. А според един от присъстващите депутати, предвид политическата ситуация в страната, ако има закон в следващите 3-4 години ще е хубаво, ако не здраве да е.

Михаил Мелтев: На срещата отидох с нагласата, че ще бъдем тет а тет с Министъра и отсрещната страна. Оказа се, че срещата беше едно организирано ауто дафе. Дойдоха актьори, които нарекоха себе си продуценти /Косъма, Деси Тенекеджиева, Башар Рахал и др./, които общо взето бяха готови да торпилират нещата. Бяха подготвени за нашето не присъствие. За тях много щеше да бъде удобно, ако представители на СБФД не присъстват на срещата.

Репликата, която беше подготвена и вероятно финалът на срещата, ако не бяхме там, щеше да бъде: „Подписалите някаква декларация, т.н. кинематографисти – хранениците на българския данъкоплатец, не се появиха. Ние, истинските, сме тук”. Милко Лазаров успя да удържи и да овладее положението. Стефан Командарев и Петър Вълчанов се изказаха също като заеха категоричната позиция защо се финансира българското кино и как трябва да се финансира, че то не трябва да зависи от разпространители... Общо взето ситуацията беше овладяна, СБФД наистина беше самотен в цялата тази среща, но по някакъв начин се справихме. Моята идея за единство на филмовата общност е далеч от това, на което бях свидетел на срещата. Накрая Министърът на културата заяви категорично: „Аз нямам юридическо право да изтегля закона. Но без съгласието на СБФД и филмовата общност, депутатите нямат морално право да прокарват този закон и ги призовавам без тяхно съгласие да не го придвижват напред и гласуват”. Т.е., възможностите в ситуацията са три:

- законът да не бъде разгледан и то не следващите 5, а следващите 20 години може да не бъде разгледан, защото е бил предупреден министъра да не се занимава с 2 неща: едното е биеналето във Венеция, а другото е ЗФИ. Това са двата пожара, които ще го изгорят.

- законът да бъде придвижен във вида, в който е сега с тв сериалите и всички други предложения

- да бъде придвижен напред без тв сериалите, като се седне на една маса с представители от филмовата общност за изработване на текстовете по закона

В продължение на срещата депутатите сякаш кандисаха и показаха желание да приемат предложения, включително и без схемата за телевизионерите, или пък тази схема да остане за след години и т.н. На поканата да се седне на една маса от другата седмица, Милко Лазаров каза: „Извинявайте, но 2 години Работната група по закона не можа да донесе съгласие, каква е гаранцията, че за 20 дни това ще бъде постигнато?” Наистина предложенията, които се правят в момента са много изкусителни, но въпросът опира в края на краищата до доверие. Защото ние проведохме срещи със същите тези депутати още в самото начало, след това и с всички парламентарни групи без БСП, и навсякъде получихме обещания за съдействие, разумните ни доводи бяха приети с разбиране и желание за подкрепа, но единствените, които удържаха на обещанията си бяха Обединените патриоти. Те застанаха зад нас с репликата, че този закон трябва да бъде закон за подкрепа на българското кино, защото то е българско кино. Оттук-нататък наистина въпросът опира до това: вярваме или не вярваме, че тези хора ще си удържат на обещанията; вярваме ли, че ние, работейки с тях, ще можем да придвижим един закон, който ще може да осигури повече пари. Защото наистина този закон е заченат в грех и за съжаление по-нататък

продължи развитието си в поквара. Това не е истински закон за киното какъвто ние бихме желали, но все пак става дума за хляба на много хора.

Милко Лазаров отново призова присъстващите да осъзнаят какво е да си член на УС, защото решението, което предстои да се вземе касае техните колеги, които са ги избирали. Знае се, че априори има колеги, които са „против” и колеги, които са „за”, но настоява за много отговорно решение каква ще бъде позицията на СБФД.

Трябва да е категорично ясно, че депутатите няма да приемат нов закон, който няма относителна легитимна подкрепа от кинообщността. Може да има няколко асоциации „против”, може СБФД да е „против” заедно с някоя от асоциациите, но, ако болшинството е „за”, СБФД ще се подчини на общността. Иначе депутатите няма да искат легитимация на този закон, който ще се приеме или няма да се приеме. Няма да предприемат никакви действия и законът ще оттече, ще трябва наново да бъде внасян в Народното събрание. Процедурата е следната: Ако законът не бъде вкаран на второ четене в зала, за да бъде приет, и Парламентът приключи своята работа с изтичането на мандата му /най-късният срок е 4 март/, това не значи, че той ще бъде вкаран в следващия Парламент. Трябва да има наново вносител, наново работни групи, нови финансови параметри и т.н.

Ситуацията е много нестабилна. Не значи, че онова, което са ни казали депутатите, всичко е точно така. Трябва да се има предвид и това. Неумишлено може да бъдем и излъгани, защото в последния момент може някой от депутатите да се намеси като каже нещо... Все пак са политици...

Изложиха се различни доводи и становища за приемането или не приемането на нов ЗФИ.

Опасенията според Г.Чолаков са: ако се приеме закона във вида, както е разписан към момента, дори да се махне от него телевизионната част, парите за българско кино ще бъдат по-малко. Дори и да бъдат отпуснати обещаните милиони, те пак ще са по-малко за българско кино. В закона няма никакви ограничения за това, че приоритет има българското кино. Да не говоря и за други разписани неща в закона като брой зрители, например. Ще дават пари ако има зрители, ако няма – няма да има пари.

Милко Лазаров информира, че по думи на Комисията по култура са склонни да оправят това.

Георги Чолаков изрази недоверие, че това ще стане. Против е приемането на закона във вида, в който е по две причини:

- недоверие към обещанията на депутатите
- законът не е обезпечен финансово

Според Милко Лазаров недоверието не може да бъде позиция. Не противоречи на мнението на Г.Чолаков. Не желае да влиза в спор с него, само

отбелязва мнението на юристи по финансово право, които имат обратното мнение на мнението на Г.Чолаков. Според тях, ако законът се спазва, не би трябвало да има никакъв проблем с финансирането. Ако политиките решат, могат да не изпълняват и стария закон. Финансовата част от закона е една малка част от регулацията на този закон. В него има и много други неща...

Румяна Петкова: Ако не се стигне до консенсус в групата, която ще работи текстовете с представителите на депутатите, какво следва?

Милко Лазаров: Нямам отговор на този въпрос. Засега казват, че исканията ни ще бъдат изпълнени, които не са много. В Становището ни ясно е казано, че сме против схемата за възстановяване на разходи, освен ако не бъде даден приоритет на схемата за българското кино чрез чл.26, който ни гарантира това. Уверяват ни, че го приемат и че вече са го внесли официално. Ако ние присъстваме при писането на доклада от Комисията по култура, който ще влезе в зала, поне ще можем да видим какво се случва. Но Комисията по култура не е поканила само СБФД. Не си представяйте, че Народното събрание е дала в ръцете ни един закон, който ние да напишем както си искаме. Личното ми мнение е, че то е в техен интерес: за да нямат главоболие по време на предизборната кампания, те са склонни да угодят на гилдията. Това е моето впечатление за тяхната позиция.

Коста Биков онагледил нещата в проекта за закон с полупълната и полупразна чаша. Полупълната чаша е чл.17, който увеличава парите за българско кинопроизводство – 25 000 000 лв. Шчехотливият въпрос е телевизионното филмово творчество, което се иска да бъде вкарано в закона. Това наистина е агресия към закона. И това е нещото, срещу което ние можем докрай да упорстваме. Ако в предстоящите разговори само това може да се абортира, защото наистина няма място в този закон, и да остане този чл.17. Но някак си никъде не се споменава Закона за радио и телевизия... Аз съм привърженик на това: нека този закон да върви, защото ако наистина ще остане в безвремието, тогава раните, които си самонанесохме още от 90-те години, ще се задълбочават. Против съм варианта чрез протест просто да отхвърлим закона, и депутатите с облекчение ще започнат да си гласуват други закони. Нека остане чл.17, но категорично да отпадне телевизионното филмово творчество. Нека им се обясни, че те нямат тази готовност и грамотност да бъдат в този закон. Ако трябва да има отпор, той трябва да е точно срещу агресията на телевизионното филмово творчество във филмовия закон.

Милко Лазаров: Това е ясно. Ние не допускаме да съществува телевизионното филмово творчество в закона в какъвто и да е вид. В отвореното писмо от цялата филмова общност ясно се казва, че сме против закона, ако телевизионното филмово творчество остане в него. На думи депутатите казват, че го махат. Против сме и стимулите, освен ако не бъдем защитени с чл.26-ти. Те са го внесли този член. Към момента ситуацията е

такава. Ако компликациите и страховете са много, можем да вземем решение, че сме против приемането на този закон и да вярваме, че в бъдеще ще можем да внесем нов закон. Такава е ситуацията в момента и ние това коментираме.

Коста Биков: Ако може да се удържи и да се приеме този закон без тези две неща, е добре. Но, ако се спре разглеждането на този закон, не виждам в близките години да се тръгне към нов закон – нова работна група, нови конфигурации и т.н.

Милко Лазаров: В становището сме заявили, че, ако бъде гарантирана схемата за българското филмопроизводство, ние ще приемем схемата за стимулите.

Коста Биков: Упорството ни трябва да бъде да влезнат по начина, по който ние сме ги предлагали.

Милко Лазаров: Законът има слабости, но те толкова ли са значими, колкото 5 игрални, 10 документални филми и 100 мин. анимация повече. Това пък са плюсовете. И това трябва да се прецени. Донякъде сме гарантирани с чл.26. Този член е прекрасен, но нашата юристка казва, че като юридическа конструкция не е съвсем стабилна, защото с този член се прави презумпция, че законът няма да се спази и е малко странно да бъде вкаран един такъв член в закон. Според юристите преливането от схема в схема е недопустимо, ако се спазва закона.

Коста Биков: Именно. Аз говоря за тази неприкосновеност на българското кино. Доколко тези разходи за възстановяване влияят върху загуби за българското кино и доколко това филмово творчество също ще бъде някаква спирачка в бюджетите. Чисто емоционално дали им вярвам или не, но закона има своите членове и алинеи, които трябва да се спазват. Нека да заложим на това.

Милко Лазаров: Ще повтора отново ситуацията, която е много сложна и деликатна. Мисля, че не подхождаме съвсем отговорно. Може би аз не я обясних добре. Намираме се в ситуация, в която от нас се изисква някакво относително болшинство сред филмовата общност – СБФД и всички асоциации, за да се започнат разговори. Ако ние вземем каквото и да е решение, което обаче се подкрепя в малцинство от филмовата общност, ние ще трябва да се съобразим с отношението на болшинството от филмовата общност, иначе депутатите няма да искат да придвижат закона. Така че, ние ще вземем нашето решение, но трябва да се знае, че няма да е решение, което ще е от цялата филмова общност.

Коста Биков: Моментът е в спешен порядък. Не може да се свикват Общи събрания... Делегирани са права от Общото събрание на УС да участва в такива разговори, и с твоето лично и на М.Мелтев участие, защото все пак представлявате този Съюз, така че... Не знам доколко самото Народно

събрание ще се съобрази, защото досегашния текст на закона, който им беше предоставен по манталитета на Будинов, събуди у мен едно...

Милко Лазаров: Истината е, че вътре в общността има огромни напрежения... Според една част от асоциациите едва ли не ние с Мишо сме предатели щом сме отишли на срещата. Не е справедливо да бъдем наричани така при положение, че срещата е предизвикана вследствие на нашето отворено писмо. Някой трябва да защити това отворено писмо. Ако не се присъства, не е защита на позиция. Положението е стигнало до там, че се използват квалификации като „предатели“ и „комсомолци“, което най-малкото не е справедливо. И аз съм по-склонен... написах им един имейл, че щом е така, аз съм по-склонен да спрем закона, но да съхраним някакво достойнство между себе си. Това излиза извън моите представи за кинаджия. Вместо да водим такъв диалог, какъвто водим в момента, да видим какво има на масата и кое ще е добре или лошо за кинообщността... Като се казва, че този закон е лош, да чуем с какво точно е лош... Отсрещната страна казва: „Законът не е добър“. Но с кое точно не е добър! „Генерално не е добър. Да се ходи на срещи с министри и хора, които ни лъжат е недостойно“. А как да защитим нашето отворено писмо, което е причината за тази среща! По-скоро е да отидеш и с лицето си да кажеш: „Ние защитаваме това писмо“. Това е, което на практика ние направихме с Мишо Мелтев, Петър Вълчанов... Различното мнение трябва да бъде приемано с толерантност. Това, че някой има различно мнение не го прави твой враг. Проблемът е, че наши колеги от асоциациите ни наричат „предатели“. Проблемът е, че някак си имаме различни разбирания за това как се отстояват правата, живота на нашите колеги...

Коста Биков: Нека обсъждаме тези варианти. Да има продължение закона. Да се тръгне към спирането му е все едно, че развяваме знамето на достойнството и ще чакаме нови времена.

Георги Чолаков: Ситуацията е наистина въпрос на доверие. Моето недоверие се състои в това: така, както е разписан законът, той е неизпълним, защото трябва да се даде 60 000 000 лв., за да бъде изпълнен. Оттам-нататък всички приказки за 50-60 филма повече, нямат никакво значение. Защото, когато законът не е обезпечен финансово, той просто няма да бъде изпълнен. Икономическата ситуация в момента не предполага отпускането на допълнителни средства.

Милко Лазаров: В момента обсъждаме само какво би писало в закона. А дали ще се спазва или не, не можем да коментираме. Коментираме само текстовете в закона.

Георги Чолаков: Как да им се вярва, след като е говорено с тях, обещали са някои неща, и се случва точно обратното.

Милко Лазаров: Но ситуацията се промени. Те направиха голям гаф. А няма и нужда да им вярваш. Важното е какво е записано в закона. Утре няма и да са същите хора, ще има и ново правителство... Въпросът е какво е записано

в закона. За мен това е най-важното. Не коментираме третата схема. Не можем да водим изобщо разговори, ако има трета схема в закона.

Георги Чолаков: Каква е гаранцията, че ще бъде премахната от закона!?

Милко Лазаров: Нашето присъствие в Комисията по култура. Ще гледаме какво се прави и пише. Освен това можем да кажем, че законът ще го подкрепим когато го видим написан както ние искаме. Иначе няма да го подкрепяме.

Боряна Пунчева постави въпроса може ли да се вярва, че чл.26 ще гарантира средствата, определени за българското кино, при положение, че в една институция, каквата е НФЦ, ще бъдат вкарани средствата и за стимули, за които нагласата е да бъдат приети като част от ЗФИ. При положение, че отново парите не се усвояват, както беше и в изминалата година, има ли възможност в контекста на трансферите, които се правят във всяко едно министерство, тези пари да бъдат пренасочвани. Защото говорим като мантра за тези допълнителни средства за 5 или 10 филма, но и малкото средства, които имаме, видимо не можем да ги използваме и инвестираме в български филми в контекста на управлението на НФЦ. Ще може ли едни неусвоени средства, предназначени за българско кино, да се преливат чрез трансфер към схемата за възстановяване на разходи?

Екатерина Чурилова: Краткият отговор е - не. Чл.26 ви защитава не срещу това преливане, а самият закон го забранява. Чл.26 ви защитава при хипотеза, че ако в Закона за държавния бюджет не бъдат предвидени достатъчно средства, които да обезпечават финансирането по всички схеми, предвидени в закона. Схемата за възстановяване на разходи е не по-малко от субсидията само за игрални филми.

Георги Чолаков: Ал.4, т.1 по чл.26, ал.1, т.1 не може да бъде по-малък...

Екатерина Чурилова: Прочети т.2...

Георги Чолаков: Сумата по чл.26, т.2 не може да бъде по-малка от схемата, определена по чл.26, ал.1, т.1...

Екатерина Чурилова: За игрални филми... Чети по-надолу...

Георги Чолаков: Къде пише думата „игрални филми“... аз не го виждам...

Екатерина Чурилова: Жоро, четеш не това, което е качено на сайта на Народното събрание. Четеш законопроекта, който е на сайта на Министерство на културата. Това, което четеш, не е текстът, който в момента се обсъжда в Народното събрание. Това, което пише в законопроекта, всеки може да го провери. Говорим за чл.17, ал.4, т.2. Казвам какво пише в него. И това е факт, че субсидията за възстановяване на разходи е около 15 000 000 лв. при сегашните изчисления. Но тук говорим за ситуация, в която в Закона за държавния бюджет няма да бъдат предвидени 42 000 000 лв. колкото трябва да

бъдат, а ще бъдат предвидени например 30 000 000 лв. Текстът, който се предлага в чл.26 задължава държавата 25 000 000 лв. от тези 30 000 000 лв. да предвиди първо за производство на български филми, а оставащите 5 000 000 лв. да бъдат разпределени за останалите схеми. Онова, което за мен лично е проблем, е, че в самия закон пише, че схемата за разходи е не по-малко от схемата за игралните филми, което означава, че ще се появи колизия между две правни норми. Но моето лично мнение, в което съм сигурна е, че Законът за държавния бюджет, ако ЗФИ бъде в този вид приет, ще бъде противоконституционен. Този проблем обаче стои, независимо какъв ЗФИ има – дали действащия в момента или законът, който ще бъде приет с по-голяма субсидия. Ако Законът за държавния бюджет не предвижда достатъчния размер на средствата, които са необходими, за да се обезпечи субсидията, това е нарушение на ЗФИ и се извършва с друг закон. Това, за което се притеснявате: ако например приемем, че 42 000 000 лв. е финансирането за българско кино и за разходи, че в един момент с акт на Министерски съвет предвидените пари – 25 000 000 лв. – от тях могат да бъдат взети средства и прехвърлени в стимулите, това би било незаконов акт на Министерски съвет. Защото, позовавайки се на текста от Закона за публичните финанси, Министерски съвет ще издаде подзаконов нормативен акт в нарушение на ЗФИ. Законът за публичните финанси би могъл да бъде прилаган по отношение на финансиране на програми, за които няма законово изискване какъв да бъде размера на тези програми. Например Национален фонд култура: В Закона за защита и закрила на културата няма изискване какъв да е бюджетът на Фонда. С цитирания от Г.Чолаков и Диана Андреева текст от Закона за публичните финанси би дало право на Министъра на културата да сезира Министерски съвет и съгласувано с Министерство на финансите част от средствата за Фонд „Култура“ да бъдат прехвърлени в друга програма на Министерството. Това би могло да стане, защото в Закона за закрила на културата няма изискване какъв да бъде бюджета на Национален фонд „Култура“. При положение, че в ЗФИ пише, че субсидията за българско кинопроизводство е определен размер, единственият риск за кинаджиите е, че законът няма да бъде изпълняван на ниво държавен бюджет. Но не и при изпълнен държавен бюджет да ви се отнемат средства на ниво Министерство. Това няма да може да стане при тези разпоредби на ЗФИ. Чл.26, който е предложен да влезе в ЗФИ както от ВМРО, така и от други политически партии /мисля, че всички са го предложили/, дава на кинаджиите една доста голяма увереност, че при неизпълнен Закон за държавния бюджет, отново по ЗФИ ще преведат повече пари за българско кино. Но чрез него има колизия на две правни норми, поради което не мога да бъда 100% категорична. Г-н Коста Биков е абсолютно прав. Това, което е записано за тези 5 000 000 лв., мястото му е в преходните и заключителни разпоредби. Защото когато се предвижда временно изключение от една норма, то това се урежда в преходните и заключителни разпоредби. Принципите на закона остават в материалната му част. Това е една от многото недомислици на закона, за които по-нататък ще

ви запозная, ще ви запозная на кратко с процедурата, с опасностите, които стоят пред кинаджиите, ако искате да ги чуете, за да можете да прецените как най-добре можете да се защитите. Как би протекла процедурата по ЗФИ, какви са възможностите за реакция от кинообщността и да предупредя за какви недомислени неща става въпрос в обсъждания в момента законопроект с последните промени, с които, според мен, депутатите дори не разбират какъв проблем създават на самия закон. И ако няма кой да ги предупреди, може да се окаже... Аз не съм оптимист, че кинаджиите могат да спрат този закон, не съм сигурна, че имат тази власт да го направят.

Милко Лазаров: Получих обаждане от Комисията по култура, от приближени на Вежди Рашидов, като че ли да ни информират, че те са по-склонни този закон да бъде спрян, защото шумотевицата, която се вдига около него меко казано не е в полза на политическа партия ГЕРБ. Те биха преговаряли да мине този закон само ако има относително спокойствие сред кинообщността. Затова написах имейл до всички асоциации, че ако приемем каквато и да е позиция на филмовата общност, то приемаме, че няма да вдигаме патърдия. Телевизионерите ще бъдат настъпени, защото на практика ги махаме от ЗФИ, разпространителите също ще се усетят настъпени, защото на практика се противопоставяме на това, което искат... Това, което ние ще направим, ако ни допуснат до работата по текстовете, е ясно - че ще бъде в полза на киното, а не в полза на телевизията. Но те могат да създадат допълнително шумотевица, от която депутатите също да се отдръпнат. Така че, ако ние кажем: „Искаме законът да бъде такъв, какъвто е според нашето становище“, това не означава, че той непременно ще бъде приет. Трябва да се има предвид това. Ако се вдигне значителна шумотевица по някаква причина, по-скоро депутатите няма да си вкарат този горещ картоф по време на предизборната кампания. Такава е ситуацията и този път това не е блъф от тяхна страна, защото е разбираема и ситуацията, в която те се намират. Така че те очакват от нас да си поставим исканията, но да не вдигаме шумотевица, че не ги искаме след това. Или искаме нещо, което депутатите казват, че ще изпълнят, за да има спокойствие, и за това кинообщността трябва да има мнозинство. Или не го искаме и депутатите изобщо няма да го разгледат. Депутатите няма да го оттеглят. Те не могат да го оттеглят, а просто няма да вкарат законопроекта в рамките на настоящото Народно събрание, което има мандат още 1 месец. И просто ПЗИД на ЗФИ ще изчезне от правния мир. Не става въпрос кинаджиите да спрат закона или да не го спрат. От само себе си ще произтече поведението на депутатите.

Костадин Бонев: Убеден съм в правотата на вашето присъствие на въпросната среща. Не мисля, че е необходимо да говорим за това дали вярваме на депутатите или не. Имаме противник, срещу който трябва да играем. Но така добре да си изиграем картите, че нещата да бъдат в полза на киното. Онова, което ми дава надежда, че нещата могат да се оправят, е изключителната мотивираност на доводите, които най-напред чух в тв

предаването, и които чувам и днес. В този смисъл предлагам, ако наистина има възможност, да се продължи разговора по закона - от една страна с Комисията по култура, от друга с нашите колеги, на които да им се обясни, че в разговор доста неща се оправят и това е единствения начин... Нещата ги виждам така: забравяме за телевизионерите, като отказваме да ги коментираме и обсъждаме в бъдещи разговори. Второто, което е: в разговорите за допълнителното финансиране на чуждите продукции внимаваме да не са накърнени правата за българското филмопроизводство. В противен случай наистина другият вариант е да се спре закона. Провеждането на разговори считам за изключително важно, защото вие в последната минута можете да напуснете и да кажете: „Тръгваме си, не желаем повече да разговаряме“. Т.е., априорното изключване, да кажем: „Спираме. Не искаме законът да се приема.“, не съм убеден, че е най-добрият вариант. И когато стане въпрос да гласуваме, аз бих подкрепил варианта за бъдещи разговори с Комисията по култура, но и паралелно на нашите колеги да им се обясни за какво точно става дума.

Милко Лазаров: Да доизясня нещо. То не е и време за разговори сега, защото ЗФИ вече е преди гласуване на второ четене. Ние няма с кого да разговаряме. С нашите колеги също няма какво да разговаряме, защото хиляди пъти сме водили този разговор. Нека да е категорично ясно това, че сме на различни позиции. Идеята на днешното заседание е, че трябва да решим СБФД на какво мнение е. И, ако болшинството е на такова мнение... Току-що от няколко организации ми звъннаха за това как подлагаме ние на такова съглашателство закона, като сме 600 души, и че няма да го приемат в Народното събрание, ако само СБФД е на тази позиция. Но, каквато и да е позицията на СБФД, трябва да се съобразим с кинообщността. Това е изискване от политическите сили. И няма какво да го коментираме дали е честно или не. И няма за какво да говорим за разговори. Говорим за участие в Комисията по култура където ще се пишат текстовете, за да имаме присъствие и контрол. Не можем да разчитаме повече нито на обещания, нито на разговори...

Костадин Бонев: Да, това имах предвид...

Коста Биков: Поддържам Коце Бонев. Кога ще бъде готов вариантът за второ четене на проекта на ЗФИ? А вие да присъствате в Комисията по култура, за да имате възможност да видите кое от нашето становище е влязло в проекта и кое не е. Едва след това да се види дали се отдръпваме от закона или с някакъв компромис да се продължи. Според мен това е по-точната реакция.

Милко Лазаров: Притесняваме, че има много голяма вероятност ние да не сме обмислили съвсем... Аз съм съгласен с това, че законът не е много хубав, че не е конструиран правилно, две години е правен...но едва ли ще родим нещо повече, освен ако не влезем с юристи...в тези групи едва ли ще постигнем съгласие... Не вярвам да постигнем съгласие с цялата филмова общност. Аз имам огромни културни различия с продуцентската асоциация и

т.н. Но въпросът е друг – че не можем, дори и с нашето присъствие в Комисията по култура, да гарантираме, че няма да се изхлузят нещата натам, че много сериозно да бъдат нарушени нашите права. Ние само ще можем да бъдем свидетели на това и овреме да алармираме.

Коста Биков: Ние не можем да участваме в гласуването на закона на второ четене. Всичко, което може да се направи, е участие в тази комисия, за да се запознаем с варианта, който ще влезе в Пленарна зала. Нашата реакция...нека не се надценяваме чак толкова, че в момента... или да даваме данък на направените подхвърляния от асоциации...

Милко Лазаров: Свидетели сте колко отворен е Съюзът с всичките много проведени срещи с асоциациите, с писмата си, с подкрепата си от всички, с нашето участие в разговори където защитаваме интересите на всички. Но асоциациите някак си в последния момент се обърнаха против СБФД, което за мен е неразбираемо. Освен конкретния довод от Г. Чолаков по член или точка, аз не чух друг такъв от другите защо са против този закон, който самите те са написали. Асоциацията на Галя, Роси, Иван Тонев не искат този закон да бъде приет и го казват категорично. Доколкото разбирам асоциацията на Хр. Христов се колебае. От друга страна пък София филм фест искат да мине законът, доколкото разбирам режисьорите също искат. Ние трябва да вземем нашето си решение.

Иван Ничев: Но има две режисьорски асоциации, които искат да се продължи работата...

Милко Лазаров: Това не го знам със сигурност... СБФД играе открито и чисто, както винаги... Изпратил съм писмо до всички асоциации всяка да си каже отговорно думата. Ние ще запознаем общността с решението си.

Иван Ничев: Преди 20 години, когато още нямаше асоциации, на едно събиране на режисьорската гилдия, аз направих едно предложение - че може би сами трябва да свалим бюджетите за сметка на бройки, за да работят повече хора, повече екипи. Имаше изказване от група продуценти, че с по-малко пари не можем да се появим в Европа. Аз не зная как се появяват в Европа поляци и разни други с 50%, но ние извоювахме 80%. Като режисьор, смятам, че е много важно да се работи, особено в тази криза, която е свързана и с изявите на хората, с техните амбиции и техния хляб. Категорично подкрепям борбата до последния дъх за малко повече екипи, малко повече филми и, ако действително преди финала се окаже, че няма възможност, чак тогава да вдигнем белия байрак. Но борба докрай, защото не виждам как ще погледнем всички тези хора, които са ни избирали когато им кажем: „Всичко възможно направихме да няма повече филми, защото не вярваме на депутатите.“ Думичката „не им вярваме“ не ми харесва. Тя говори за някакви политически пристрастия, които на мен цял живот са ми били чужди. Но на кинаджиите трябва да им се осигури все пак бюджет, който тази държава дава. Да, сигурно едно правителство ще бъде по-добро от друго. Но каквото можем сега да

направим, при запазени гаранции за българското кино, мнението ми е да продължаваме борбата, независимо от това кой какво мисли.

Милко Лазаров: Дали правителството ще бъде коректно или не, е валидно и при сега съществуващия закон, и при бъдещия закон. Това не можем да коментираме. Те могат да решат... Преди няколко месеца в Унгария намалиха наполовина парите заради Ковид или нещо друго... Да речем, че пада този закон. Правителството, ако реши, утре може да каже, че ще има нулева година. Това съществува и при настоящата ситуация, и при следващата ситуация. Има една хипотеза, при която думите на Г. Чолаков не са безпочвени. Ако този закон бъде приет със всичките тези прословути 25 000 000 лв., 15 000 000 за американците и т.н. и не се състои Народно събрание по някаква причина, за което има вероятност да стане, Законът за държавния бюджет от тази година се прехвърля за следващата година. Тогава ще бъдем със същите пари, и ще се окажем в ситуация с нов закон, защото ще искаме отложено влизане на действието му, за да има време за изработване на правилника. Това отложено влизане на действието комплицира НФЦ, защото те няма как да продължат ОРГО-то понеже трябва нов правилник. Тогава ние ще кандисаме за отлагане на 3 месеца, за да се направи правилник. И тогава ще изпаднем в хипотеза как при същите средства от 2021 г. в държавния бюджет за 2022 г. ще се разпределят тези пари и дали чл.26 би издържал, ако американците пуснат жалба, че трябва да бъде обезпечена тяхната схема. Можем, макар малко вероятно, да влезем в такава ситуация за 1 година, но съм длъжен да го кажа, че на теория е възможно. Въпросът, който трябва да решим на днешната среща е: каква е позицията на СБФД при така стеклите се към момента обстоятелства. Иначе въпросите за неспазване на закона, за невярване, са валидни за всички политици, за всички закони и т.н. Възниква въпрос, който ще отнесе към Боряна Пунчева, понеже тя открито иска да бъде спрял този закон, защото е лош. Може ли да ни кажеш какви биха били доводите, за да вземем решение този закон да бъде спрял?

Боряна Пунчева: Най-напред искам да задам един въпрос на Екатерина Чурилова, след което ще отговоря на въпроса. Вероятността да се продължи разговорът и работата по този закон е едно ново обстоятелство, което научаваме днес. Това лично на мен ми бе обещано преди две седмици от Евгени Будинов, но въпреки проведените ни разговори, след това внесоха схемата за телевизионните оператори. Това беше ефектът от неговите обещания и от дългия ни разговор. При положение, че продължим работа и се концентрираме върху всички недостатъци по текста на закона, които не опират само до двете схеми, и приемем, че успеем да изчистим и да гарантираме и законът с едно единодушие влезе за второ гласуване в Пленарна зала, какви са ни гаранциите, че там депутатът „Х“ няма да излезе в защита на всички тези върнати текстове и ще пледира за това да бъде възстановена схемата за тв продуценти? Т.е., има ли възможност за такава опция?

Милко Лазаров: Няма. Всеки депутат има свободата и правото да предлага каквото си иска. Те могат да направят вътрешно съглашателство, да ни замотаят, а накрая да приемат каквото си искат. Но ситуацията в момента е такава, че мотивацията им е да няма патърдия. Те за това се съгласяват на всичко онова, което говорим. Иначе тях нито ги интересува бъдещето на киното, нито ги интересува каквото и да е. Още повече, ако бяхме умна общност, ние бихме могли да обърнем отвоюваните досега средства за тв сериали във филмови сериали, без да са обвързани с телевизии и да вземем още 9 000 000 лв. Но това е невъзможно. Говоря за документални сериали, анимационни сериали, игрални сериали... Огледално на схемата за филми. Със същата художествена комисия, която ние ще направим, с правилника, който ние ще направим, тези 9 000 000 лв. щяха да влязат при нас. Такава е невероятната историческа ситуация, в която депутатите сами се вкараха, защото ги хванахме по бели гащи. Така стоят нещата. Няма гаранция, че депутатът „Х“ ще излезе и каже: „Аз предлагам...“, той каквото си иска може да предложи... Няма такава гаранция.

Боряна Пунчева: Да, и това може да бъде гласувано от болшинството в Парламента, и да се приеме с една огромна лекота. В такъв случай, възможно ли е, след една такава нещастна и трагична случка, ние да се обърнем към Президента с молба да наложи вето на този закон?

Милко Лазаров: Това е тази игра на шах, която играем. Това е единственото, което ги плаши – че точно в края на февруари, те ще се опълчат срещу кинаджиите, и ние през март, когато ще ври и кипи по време на избори, ще излезе така, че Президентът защитава културата която ГЕРБ иска да разруши. За какво им е на тях тази битка!? Защо ще ползват в последния момент депутатът „Х“, за да прецаква кинаджиите!? Това е абсурд. Ако обаче ние присъстваме на работата на Комисията по култура, която изготвя основния доклад, който ще влезе на второ четене и това ще се гласува, ние поне ще сме сигурни, че третата схема няма да присъства в закона. Депутатът „Х“ може да вкара по време на гласуването нещо не толкова опасно за кинаджиите. Това може да стане и да бъде гласувано, ако им се стори разумно, но няма да могат да вкарат третата схема, защото ние ще бъдем свидетели на работата на Комисията по култура по доклада. Освен това ясно сме им го казали, и затова беше смислено да присъстваме на тази среща: „Ние ще подкрепим или не закон, който вече е гласуван. Ако спазите вашите обещания, няма да кажем, че не го подкрепяме. Но, ако не ги спазите, ще искаме вето.“

Боряна Пунчева: Ще отговоря на въпроса какво аз не харесвам в закона. Това, което се направи като промяна в него и то остава и никой не го коментира, защото остава встрани от основните ни проблеми, е, че с новия закон са дадени много големи допълнителни права на НФЦ. Той остава една организация с права, без никакви задължения, отговорности и контрол. Паралелно с това НСК е сведена до един консултативен орган, който може да си каже само мнението, но от него нищо не зависи. А тя е обществения

контрол, нашият контрол върху изпълнението на закона и работата на НФЦ. Смятам, че този проблем тепърва ще ни се стовари върху главите, макар че в момента не му обръщаме внимание. За мен това е огромен проблем в този закон. Също така смятам, че 6-месечния период на художествените комисии, в контекста на нашата малка държава със сравнително малък брой кинодейци, до голяма степен ще обрече на скандали всички следващи решения на художествените комисии, които ще бъдат провеждани занапред. Това е което аз не харесвам в този закон, извън трите схеми, които са обединени по един порочен начин в ЗФИ. Това са основните ми забележки, иначе имам и други...

Милко Лазаров: Аз имам и други забележки по закона, не само тези. Но когато съпоставя тези забележки срещу 5 игрални, 10 документални и 100 мин. анимация повече, преценявам едното и другото. Това трябва ти да направиш за себе си. Аз имам и други забележки, това може да се оправи. Въпросът с НСК е заложен в нашите предложения, запознати сте със становището, което е консултирано с УС и бе разпратено до всички членове на СБФД. Ние и за това ще се борим, но единствено ни е обещан и виждам, че е вкаран чл.26, който гарантира приоритет на производството на български филми пред стимулите. Също така ние сме вкарали за стимулите един културен тест, от който свят ще им се извие. Защото, културният тест, който те предлагат е лишен на практика от съдържание. Но ще сложим културен тест, от който дори самият аз имам притеснение дали не ги спъваме повече отколкото трябва. Защото мои колеги от Гърция и Румъния казват, че при тях това работи и няма проблеми. Притесненията са ми дали с нашите страхове няма да спънем допълнително наши продуценти, които работят с копродуценти и ще им създадем допълнителна трудност да минат този културен тест. Но дори и това сме поискали.

Боряна Пунчева: Това са публични средства, така че е нормално да има културен тест. Давам си сметка, че заложените в закона повече 5 игрални, 10 документални и 100 мин. анимация се движат като мантра в нашите среди. Но 10 години след прочутата 2010 г., когато беше бунтът на киното, постигането на заложените в чл.17 средства е една мечта и неосъществена реалност. Така че и да ги има тези повече филми в закона, дали ще се изпълнява, това не зависи от нас.

Милко Лазаров: Ако зависеше само от мен, бих взел и филмовите сериали. Не може да се разбере колко силен ход би било това и колко ще постигнем..

Боряна Пунчева: Така е. Това е и съвета на Андрей Слабаков, на който всички благодарим за позицията му...

Милко Лазаров: Моето мнение е, че трябваше да го направим това, но ако застана зад него, ще бъда разпънат на кръст, че допускам телевизионерите, а те няма да припарят до тези сериали...С наша художествена комисия, с наш правилник... Представете си как ще минават тези проекти... те няма да са

телевизионни... Те ще са филмови сериали, предназначени за... НФЦ да направи един сайт, в който да сложи всички български сериали, както НВО... Ще се правят art house сериали, документални, анимационни сериали... В момента можем да вземем и това, имаме историческата възможност да навием депутатите и за това, защото ги хванахме в голяма издънка. Но то е абсурд, защото не можем да постигнем съгласие във филмовата общност. Въпрос е на по-дълъг разговор... Депутатите не ни чуват в момента защото съм се представил блестящо в телевизионното предаване, а защото говорих за нарушаване на правни норми. Само това е, което ги притеснява. Те са се консултирали с тяхната юристка, която им е обяснила, че ние сме прави. Затова искат по някакъв начин да бъдат оправени нещата. Но въпросът за сериалите го изключвам и не го подлагам на обсъждане. Само ви информирам, че сме имали такава възможност.

Георги Чолаков: А как коментираме казусът, че има решение на Народното събрание предложения да се дават до 21-ви януари. В крайна сметка всичко обещава в разговори, но има едно решение на Народното събрание...

Милко Лазаров: Ние нови предложения няма да внасяме...

Георги Чолаков: Няма да внасяме, но това, което те са внесли, трябва да си го изтеглят...

Екатерина Чурилова: Ще разясня каква е процедурата по Правилника на Народното събрание, за да сте наясно какво предстои. Срокът 21-ви януари е максималният срок по Правилник, до който всички депутати могат да правят предложения. По Правилник с този срок приключва подаването на предложения. От този момент нататък Комисията по култура има две седмици срок да оформи предложение, като само членовете на самата Комисия до последното ѝ заседание трябва да правят предложения в рамките на тези обсъждания. По Правилник Комисията в двуседмичен срок трябва да изготви доклад, който се внася в Народното събрание. Комисията по култура, на вчерашното заседание твърди, че разполагат със срок близо месец. Как ще го постигнат това, вероятно имат начин, по който да удължат този срок. Но при всички случаи, когато Комисията по култура излезе с доклад, това са финалните предложения, които депутатите ще приемат или няма да приемат. Извън тях е възможно да се правят само редакционни поправки на текстове, които са свързани с технически грешки. Т.е., в рамките на 2-3 седмици ще разберете какво се оформя като окончателен законопроект. Разбира се след това Народното събрание може да отхвърли тези предложения. Второто гласуване е приемането на закона, след което той се изпраща при Президента, който с указ трябва да го обнародва. Президентът разполага с 15 дни, за да реши дали да наложи вето, или да пусне законът към Държавен вестник. Ако Президентът наложи вето, народните представители са длъжни в 7-дневен срок, с мнозинство повече от половината /т.е. 121 депутати/ да преодолеят

ветото. Ако не могат да го преодолеят, този закон отпада. С това се опитвам да кажа, че вие, ако влезете в разговори с Комисията по култура, имате възможност да попречите да бъдат допуснати някои фундаментални грешки, които депутати допускат от небрежност и от незнание. Защото, с последните внесени промени има текстове, които, ако не им бъде показано какъв риск крият и колко са недомислени, макар и с пълното съзнание, че правят нещо добро, ще приемат нещо, което на практика ще блокира работата на българските независими продуценти. На вчерашната среща им се показаха тези нища и те схванаха, че не е просто само да се махне една схема – тв сериали. Така че добра новина е, ако решението ви дали ще подкрепите закона или не, ще повлияе толкова на тяхното решение. Защото моето голямо притеснение беше, че въпреки че вие сте против закона, той ще бъде приет с текстове, с които на практика малките продуценти ще бъдат лишени от възможност да работят с последните промени. По отношение на НСК ще кажа, че не само от страна на ВМРО, но в едно от предложенията и на останалите парламентарни групи се съдържа предложение за корекции в правомощията на НСК и да се върне по-скоро старият вариант. Т.е., те са се опитали да чуят онова, което сме им казали в становището. Това накратко е процедурата. Т.е., ако вие не сте съгласни с този закон, можете да се опитате да мотивирате Президентът да помогне и наложи вето. Разбира се, това е решение на президентската институция. Имайте едно наум – вие нямате институционалния механизъм да спрете този закон. Т.е., ако депутатите по някаква причина решат да го приемат, единственото, което можете да направите, е да се опитате да ги алармирате за някои абсурдни текстове, които са тръгнали да въвеждат. Ако обаче наистина имате тази гражданска сила, която се оказва, че може би имате, то вече като организация трябва да си вземете решението как да действате отгук-нататък.

Коста Биков: Според мен алармирането преди второ четене е най-реалното нещо. Заиграването с Президента според мен е едно предварително фиаско, от което няма смисъл. Тогава ще придобие вече някакъв привкус, който няма да се възприеме нормално от интелегентните хора в тази държава. Така че възможното алармиране е до второто четене. Ще си позволя един цитат на Салвадор Дали: „Нека да не се боим от съвършенството, никога няма да го постигнем.“ Това се отнася и до сценариите, и до всичко друго... А нашето участие в правенето на закона все пак е консултативно, на добра воля... Поддържам това: доколкото е възможно да се алармират депутатите. Защото да кажем, че на второ четене спираме закона, е надценяване на нашите възможности.

Екатерина Чурилова: Доста са объркани предложенията, които са качени на сайта на Народното събрание, но понеже всички от вас имат своя практическия опит, бих ви посъветвала, ако имате възможност, да ги прегледате. Защото аз, като юрист, видях няколко абсурдни текстове, но е възможно да има и други, които да създадат проблем. Ако решите да се

включите в това, е важно да посочите тези проблеми, защото аз съм убедена, че някои от тях са предизвикани от незнание... Ще се опитам да ви пратя текст, който съдържа новите промени, за да можете да видите как те се позиционират в стария закон, както и в първоначално внесенния законопроект в Народното събрание. Но това е, ако решите да се намесите в тази фаза, защото в този случай е важно наистина всички проблеми да бъдат забелязани.

Коста Биков: Ако наистина става въпрос за абсурдни неща, аз самият абсолютно се доверявам на твоята оценка и компетентност в посока съобразяване на закона с европейски норми, чл.26 и т.н. Оттук-нататък нещата, които са генерални като позиция на СБФД, ние стоим твърдо зад тях. Но нека не се надценяваме, че ние едва ли не сме алтернативно Народно събрание, което ще гласува дали да има такъв закон или не.

Милко Лазаров: Още повече, че ние каквото и да решим сега, само след 2 часа те могат да звъннат и да кажат, че този закон няма да бъде внесен. Това е напълно възможно. Единственото, което ги вълнува в момента, са компликациите и шумът, който се вдига около закона, защото идва предизборна кампания.

Иван Ничев: Не съм съгласен с това до край. Ако ние все пак се обединим сега, че сме готови на диалог за доизкусурияването на този закон, а след това депутатите не го внесат, нали разбирате тази акция какво ще им донесе!

Мило Лазаров: Не е точно така, защото хипотезата е следната. Съюзът, заедно с още 1-2 асоциации може да искат този закон да мине, но 7-8 други асоциации да не искат. Тогава депутатите ще се позоват на тях. Казвам ви, че получих сигнал от Комисията по култура, че ако има 7 асоциации – те са гласовити, които са против закона, дори СБФД да е за закона, Комисията няма да се навие на този риск. Казвам как стоят нещата. Ако ние сме решили, че е разумно да мине този закон, ние трябва да убедим нашите колеги от асоциациите в това. Депутатите не искат да има разправия...

Иван Ничев: В публичното пространство непрекъснато се подписва проф. Халачев като представител на „Академика 21“. В Управителния съвет на „Академика 21“ съм и аз, М.Мелтев, Венец Димитров. Емилия Стоева, която е председател на „Академика 21“ е в чужбина. Никой от нас не знаеше кой го е упълномощил, може би Емилия Стоева го е упълномощила, но тя няма право да направи това без събрание поне на Управителния съвет. Правилникът е такъв, че решаваме в Управителния съвет където сме двама учредители – аз и Венец Димитров, така че никакъв Правилник не дава право на проф. Халачев да говори от името на Асоциация „Академика 21“. Значи, ако започнем да събираме сега гласовете на тези асоциации, ще излезе една доста абсурдна картинка...

Милко Лазаров: Написах един имейл на всички асоциации, да обсъдят до неделя с Управителните си съвети и вземат едно мъдро решение по отношение

на закона, което да декларират съвсем ясно. Това оттук-нататък е отворено и предстои.

Иван Павлов: Подкрепям изцяло Иван Ничев в мнението да продължим по закона, и ако до неделя видим, че някоя от асоциациите, на която не можем да повлияем, е против това, то няма смисъл повече да се занимаваме.

Милко Лазаров: Не е така. Депутатите искат от нас болшинство. Ако 2 или 3 асоциации са против, обаче цялата друга общност е „за“, те ще сметат, че имат подкрепата за закона...

Иван Павлов: Аз лично подкрепям предложението на Иван Ничев, стига вие, ако имате тази възможност, се заемете с това и наистина отидете в Комисията по култура...

Милко Лазаров: Това е проблемът – че всичко ще падне върху мен и Катя Чурилова. Аз и Катя какво можем да кажем! – ще отидем и ще действаме.

Екатерина Чурилова: Еwentуално, ако има възможност, да бъде помолен за участие още някой друг адвокат. Беше споменато за някакъв адвокат от Камен Калев...

Милко Лазаров: Камен Калев предлага, ако е необходимо, да се включи и неговия адвокат, който е участвал във всички работни групи и е много в час... Значи може да се включи още един адвокат...

Иван Павлов: Искам за себе си да изясня. Вие имате ли възможност да отидете и да работите в Комисията по култура? Ако нямате такава възможност или сте по-слаби от другите, които ще бъдат там, защото със сигурност ще има и други представители, а не само от наша страна...

Правда Кирова: Вероятно ще има и от страна на телевизионерите...

Милко Лазаров: Телевизионерите вече разбраха, че така, както предлагат схемата за телевизионни филми, е противозаконна. И поради ситуацията, че ние ги хванахме в това, те са склонни на всички тези неща. Иначе на никой не му пука за нас. Но това също не е сигурно – че депутатите няма да спрат този закон изобщо. След 2 часа могат да кажат: „Махаме го този закон.“ И точка по въпроса. За какво му е на ГЕРБ да трупа негативи, да ги вкарваме във вето и т.н. Друг е въпросът, че от администрацията на Президента, може би не лично той, отказаха среща по този повод, може би е зает... Пък и БСП участва във внасянето на тези проекти, то е за закона... Президентът няма да тръгне срещу тези проекти... Това, с ветото, е малко блъф, който ние правим... Това не значи, че Президентът ще застане до нас, защото трябва да застане против БСП... Ситуацията е много латентна... Конкретното, което коментираме е: СБФД иска ли да се опита да мине този закон, съобразявайки се с някои наши изисквания като: чл.26, културният тест за стимулите... Ще се опита и едни 15%, което е становището на Министерство на финансите, да го махнат, но те няма да искат, защото има становище на Министерство на финансите...

Тези 10 000 000 лв. повече, на практика са 7 000 000 лв. повече. И тези 5 филма не са 5 филма повече с по 1 000 000 лв., ами са 3 филма с по 1 000 000 лв. и 2 филма нискобюджетни. Пак са 5, но не са точно 5 с по милион и нещо... Всички тези неща са въпрос на това кое ще влезе или не в закона. Излезем ли с един текст на закона, то става Закон за филмовата индустрия. Което и правителство да е, по презумпция трябва да го спазва. Въпросът е ние продължаваме ли да участваме в разговорите, ще убеждаваме ли нашите колеги от асоциациите да бъдат по-разумни... Приканил съм ги вече, като съм им писал, че това е много важно решение, което ще предопредели бъдещето... Да загърбим всички лични неща... Че аз самият, ако толкова е недостойно всичко, съм навит да изтеглим този закон, само и само да запазим авторитета на нашата общност... Но ние трябва да си дадем сметка, че за това наше решение ще бъдат уведомени всички наши членове, и ние трябва да им отговорим защо ние сме направили това, или не сме го направили.

Михаил Мелтев: В този смисъл е и предложението на Иван Ничев: да вървим докрай, и във всяка една ситуация да бъдем гъвкави и ако се налага да се откажем. Т.е., до последен дъх да се борим, но да не бъдем идиоти... Нека формулираме решение, което да гласуваме.

Милко Лазаров: Нека се разшири контекста. Някои от вас членуват и в други асоциации. Ако ние сме малцинство, народните представители няма да разглеждат този закон.

Михаил Мелтев: Добре. Първото гласуване е становище на СБФД. Ако асоциациите гласуват против, оттегляме се.

Милко Лазаров: На практика сме изправени пред следния въпрос: подкрепяме ли нашето становище, в което пише, че сме против стимулите, ако те ни застраховат с чл.26. Сиреч, ако бъде вкаран този член, подкрепяме закона.

Михаил Мелтев: Да. Без телевизионните сериали, при гаранция, че стимулите няма да пречат на субсидията, Съюзът застава зад закона.

Иван Павлов: Имаме едно великолепно писмо, което е направено и което асоциациите подкрепиха. Надявам се, че асоциациите, които са подкрепили това писмо, ще кажат „да“ на закона.

Боряна Пунчева: Не е ли възможно да се направи един по-разширен ZOOM между УС и колегите...

Милко Лазаров: Разбира се, че може... Но аз съм участвал в около 20 такива срещи - с Иван Тонев, Галя Тонева, Диана Андреева... Ние сме отворени към всички... Коментирали сме какво ли не... Накрая винаги се стига до някакви интриги, предателства и скандали...

Боряна Пунчева: Но сега обстоятелствата са доста по-различни. Има някаква нова алтернатива... Въпросът дори не е до това дали искаме този

закон или не, връщаме го или не... Това са стари слоугъни... ситуацията е динамична... Въпросът е: вярваме ли, че има смисъл да се борим до последно, да си дадем труда още една-две седмици и да се опитаме да постигнем адекватност в общото поведение - ясно е, че съвършенство не можем да постигнем - за да се направи този закон приемлив и който да може максимално да ни обедини. Ако видим, че това не се случва, тогава вече наистина ще ни се стъжни... Ние сме 600 души, асоциациите не знам колко са... Но, голямата опасност е, че депутатите, знаейки, че не могат да угодят на всички, ще изтеглят този закон. Смятам, че това ще се случи, тъй като има натиск отгоре за тв сериалите, и ние го знаем...

Милко Лазаров: Те са готови веднага да махнат сериалите, това няма да е проблем. Но аз от 3 месеца играя една партия шах с асоциациите, те знаят всеки мой ход... С всеки мой ход ние знаехме те как ще реагират и точно така ставаше... Всичко, което предполагаме, че ще се случи, защото те не знаят регламент 651 как повлиява на политиците... Те ги правеха тези грешки, и ние очаквахме тези ходове. В момента положението е стигнало до там, че депутатите са готови да приемат всичко. Телевизионните сериали да станат филмови, да бъдат абсолютно огледални на киното, да бъдат с художествена комисия, във формирането на която ние ще участваме и чиято регулация ние ще правим. И те ще бъдат игрални сериали, анимационни сериали, документални сериали... Това са 9 000 000 лв. плюс. И това ще пише в закона. Дали ще се изпълнява закона или не, не го коментирам. В тази ситуация се намират. Ако това го направим, Евтим Милошев ще ни разцелува, защото той поне 1 от тези 5 на година ще се надява да вземе. Но си представете художествената комисия как ще пуска тези... То няма нищо общо с телевизия... Това са сериали, предназначени за... Пък нека после да си ги предлагат на телевизии и т.н. Те стават собственост на независимите продуценти до края на живота им... Това можем да направим в момента и всички телевизионери ще кажат „Ок“, защото иначе ще изгубят и това. И тези ходове не са по волята на случайността. Тези ходове ги предвиждаме от 3 месеца: знаем кое как ще се случи и какъв ще ни е следващият ход. Единственото, което се иска от нас, е депутатите да чуят, че общността е „ок“, че няма да има разпръвки. Така стоят нещата.

Коста Биков: Аз твърдо съм за филмови сериали, защото дори в миналото сериалът „Петко войвода“ е по поръчка на БНТ в Студия за игрални филми. Филмовите сериали в момента са на мода в световното кино. Но не е моментът това да стане сега.

Милко Лазаров: Този момент е абсолютна случайност, заради това, че сложиха в проекта за закон телевизионната схема съвсем необмислено и не им се ще да я махат, защото ще се изложат. Понеже им казахме, че това е съглашателство между телевизиите и депутатите, и, ако я махнат, ще си признаят за това. Те са готови да бъде преформатирана както ние искаме. Иначе никога по волята на политиците няма да влязат филмови сериали в

ЗФИ. Това е историческа случайност, която ние очаквахме, и можем да се възползваме от нея. В Европа никой закон не е дал 9 000 000 за сериали... Тук тази възможност стана по волята на това, че едни хора вкараха едно абсолютно насипно предложение, което и депутатите разбраха, че не може да мине. Но казват: „Направете го, за да мине. Направете ги филмови сериали или каквито искате.“ Те са съгласни на това, само и само този закон да мине, щото да им свърши работа в тази предизборна кампания, като кажат: „Ние помагаме на киното.“ Нищо повече няма от това. Това е исторически момент, до който никога няма повече да стигнем, но в момента можем да се възползваме дори и от това. Всички млади режисьори, с които съм разговарял, казват: „Давайте да ги взимаме тези сериали, това са 5-6 игрални, 3-4 документални сериала всяка година.“ Те не са телевизионни, а игрални сериали, като НВО и т.н.

Коста Биков: Това е много добро като намерение, но няма да стане в момента. В това съм сигурен... Ако трябва да се задълбаем в близките 10 дни, че да направим едва ли не и правилник за филмовите сериали как ще изглеждат, какъв бюджет... Тези 9 000 000 лв. от къде се взимат? Те искат само 5 000 000 лв.

Милко Лазаров: В закона пише, че са 35% от нашата субсидия. Това прави около 9 000 000 лв. Пет милиона са за първата година. Тя е буферна година.

Коста Биков: Тези 35 % да не се окажат от тези 25 000 000 лв.?

Милко Лазаров: Да, от тях се оказват...

Коста Биков: Къде са тези пари в бюджета на НФЦ?

Милко Лазаров: Не. Аз коментирам само закона... Аз няма да искам да вземем тези филмови сериали. Просто ви казвам какво изпускаме... Ако ние бяхме поляци, те нямаше да го изпуснат. Но ние не го коментираме това. Няма да има трета схема. Само искам да ви кажа каква възможност изпускаме.

Коста Биков: Аз съм „за“ тази възможност и дай, Боже, да я има, но в момента не знам как това ще стане...

Милко Лазаров: Не, то няма да се появи такава. Само казвам каква възможност изпускаме и докъде могат да стигнат нашите успехи, ако сме обединени. Давам го като пример само. Ясно е, че ние няма да преговаряме за трета схема изобщо. В становището ни не се предлага това... Ние искаме законът да мине със стимулите, при положение, че сме застраховани. Нищо повече. Никакви трети схеми. Единствено вметнах докъде може да стигне нашето влияние, защото те в момента са готови и на това.

Костадин Бонев: Това е тънък лед. Първо, то няма да влезе в мозъците на една голяма част от нашите колеги.

Милко Лазаров: Предлагам да не го коментираме това повече. Просто го използвах като пример, за да видите колко силни можем да бъдем, ако играем картите разумно.

Костадин Бонев: Ние имаме едно писмо, в което всички неща са формулирани много ясно. Предлагам да се придържаме към него. Никой не може да ни обвини в съглашателство, защото това писмо е написано преди доста време, ние сме се позовали на него, подписано е от всички асоциации, и ние в момента нищо ново не предлагаме. Но това ни дава възможност наши представители да участват в работата на Комисията по култура и да внимават там да не се вършат глупости...

Милко Лазаров: Но повтарям, при положение, че се постигне съгласие с относително болшинство в нашата общност.

Костадин Бонев: Но асоциациите нали са го подписали...

Милко Лазаров: Подписали са го, но след това бойкотирали срещи, отказват се от него на практика. Те казват, че искат спирането на закона.

Боряна Пунчева: Затова казвам, че обстоятелствата се промениха от вчера до днес и предлагам да се върви към един общ разширен ZOOM с представители на всички асоциации. Има смисъл, ако ние искаме да вървим към взимане на общо решение и то да е да се борим до край, като си защитим становището. Но не само абстрактно, като: „Не го искаме този закон“. Да, не го искаме този закон в този вид. Депутатите в момента са кандисали да се работи по този закон така, че да стане във вид, който ние да харесаме. Това е една подадена ръка не защото ни харесват, а защото, както казваш, те нямат избор в предизборния момент. И това да се предложи на цялата общност – да се използват възможностите докрай, за да излезем от тази кървава битка с един закон, който приемаме с компромиси един вид.

Милко Лазаров: Аз съм против такава среща, защото всички от филмовата общност са напълно информирани. И няма смисъл от такава среща, защото ще се превърне в една говорилня... Имайте предвид, че Галя Тонева в наше присъствие каза, че СБФД няма място във филмовия живот... Няма смисъл да се унижаваме в такива разговори, в които ще се чувства неудобно и едната, и другата страна. Те знаят всичко и всичко им е ясно. Написал съм им един имейл, с който ги призовавам да си изразят официално становището, взето от управителните им съвети, с оглед на това, че всички ще разберат кой как е гласувал за закона. И ако има относително болшинство... Например, ако СБФД, Асоциацията на режисьорите, „Академика 21“ и още една режисьорска асоциация, сме „ок“, това би могло да се сметне за някакво болшинство. Ако не сме обаче, и Съюзът остане сам, а всички други асоциации кажат „не“, няма да мине този закон. Дали е честно или не, просто ви казвам как стоят нещата.

Боряна Пунчева: Но посланието към другите трябва да е точно: не че приемаме закона, а да работим по него докрай

Милко Лазаров: Имейлът, който съм изпратил на асоциациите е точно това - да дадат до неделя вечер информиран отговор точно на този въпрос: продължаваме ли да работим по този закон, или го спираме.

Иван Павлов: Предлагам да не се занимаваме повече с нищо друго, освен да решим СБФД какво ще прави. Подкрепям предложенията на Иван Ничев и Коце Бонев, а именно: да се продължи да се работи по закона, стига вие да имате възможност да присъствате в работата на Комисията по култура и да продължите разговорите. Изцяло съм сигурен и вярвам в това, че няма да допуснете нито една грешка. Вярвам, че ако видите, че става нещо по-сложно и неизгодно за кинаджиите, вие ще се откажете.

Милко Лазаров: Но нека да е ясно, че ние не можем да променим целия закон и той да стане супер. Ние говорим за основните неща: за чл.26, стимулите да имат културен тест и за някои други неща, които ще можем или няма да можем да оправим, но поне да не допуснем никакви тъпотии, които се предлагат от разпространители и т.н. Доколкото чувам, след вчерашната среща, бидейки уверени, че ние ще бъдем твърдо този закон да падне, ако има трета схема, разпространителите ще се обявят против този закон също. Те не искат да влизат в закона, без да има трета схема. Така че вече има едни хора, които ще бъдат против законът да влезе от цялата филмова общност, защото не сме само ние. Аз и Катя Чурилова няма да можем да гарантираме, че ще извадим един прекрасен закон, защото то няма да е възможно. То е огромна работа това. Ние говорим за няколко пункта, които ние ще защитим и които са визирани в нашето становище.

Правда Кирова: Какво печелят разпространителите, ако има трета схема – телевизионна?

Милко Лазаров: Пари.

Правда Кирова: Но нали тв сериалите не се разпространяват по киносалоните!

Милко Лазаров: Но те имат много поправки, които не са за сериалите. Те не делят сериали и не сериали. Ние искаме и поправките на разпространителите да отпаднат. Ние искаме да отпаднат всички последни предложения, които са направени неадекватно в посока на третата схема, на част от поправките на разпространителите, защото имат и разумни предложения. И нашата роля ще бъде точно в това - да пазим да не влезе нещо, защото когато им го обясним... Вижте, те не предлагат нещо против нас... Дори с добро намерение, то не е адекватно, то не може да работи... Те не са го обмислили... Например: написано е, че ако един продуцент има проект, той не може да кандидатства с друг проект. Това е абсурд. Това ще рече, че ако някой продуцент е спечелил идея за развитие, то той не може да кандидатства с нищо друго, докато не завърши това. Как един продуцент ще може да работи с един проект на 5-6 години! Те не го осмислят. Или, написано е, че ако нямаш 12500 зрители, си наказан за две години да участваш в сесиите. Това означава, че ако

един продуцент си завърши филма през м. март, на сесията през м. септември не може да кандидатства с друг проект, защото филмът не е влязъл в разпространение и няма 12 500 зрители. И те казват: „Да, това не е дообмислено, ще го дообмислим.“ Кога да се дообмисля, ако влезе в закона! Ние с Катя Чурилова това се опитваме – да спрем тези тъпотии, понякога родени от добри намерения. Това ще ни бъде ролята: да спрем тези недообмислени неща, които са вкарани в последния момент в насипно състояние.

Иван Павлов: Ще съумееете ли да се оправите с толкова много неща?

Милко Лазаров: Не съм сигурен в това. В тази нестабилна ситуация, ако това стане изобщо, да не бъдем обвинявани ние, като Съюз, и Катя Чурилова, като юрист, защо не оправихте това или онова. Има неща, които е могло две години да се оправят и не са оправени. Не може за една седмица, при толкова големи промени, ние да оправим всички останали неща. Нека това да се знае.

Боряна Пунчева: Ще участват и други хора, няма да сте само вие.

Иван Ничев: Само във вчерашната дискусия стигнаха до такова отстъпление, че Министърът първо каза 5000, а след това каза: „Ако искате го свалете на 2000“. Колеги, една премиера е 700 човека в „Люмиер“. 1 300 зрители все ще събереш тук-там... Така че те са готови да махнат тези неща...

Милко Лазаров: По-добре е да се махнат и изобщо да ги няма... Това противоречи на духа на европейската разпоредба. Зрителите не могат да бъдат критерий. Това е много важно да се разбере, а те не го осъзнават. Става дума за култура, а не за пазар.

Иван Ничев: Ясно, склонни са да отстъпят. Така, както вчера стигнаха от 5 до 2000, значи ще се съгласят и на нищо.

Милко Лазаров: Според мен ще успеем да махнем това... Така ми се струва...

Иван Ничев: Ето, едно, трето, пето... Да говорим за съвършенство, ама моля ви се, забравете тази дума... Кой от нас е съвършен! Въпросът е, че всички ние искаме да направим още един филм, ако може, който да е по-съвършен от всички наши останали...

Милко Лазаров: Това предложение, което направих до всички асоциации, според мен, някои от тях дори няма да искат да участват. Те ще го саботират. Тук не говорим за разум, а за лични войни. Изпаднали сме в лични войни, които ръководят разума, а не кое е добре или не за нашите колеги. аз съм с такова впечатление. Те дори няма да искат да участват и ще кажат: „Не, ние сме против, никакви гласувания“. И точка по въпроса. Така ще бъдат най-вероятно, без да съм сигурен, асоциацията на Галя, асоциацията на Иван Тонев, асоциацията на Христо Христов.

Иван Ничев: Добре, но останалите асоциации може пък да се присъединят...

Михаил Мелтев: Вече повтаряме едно и също. Предлагам да се формулира проект за решение, който да гласуваме.

Милко Лазаров: Ще помоля Катя Чурилова да формулира решението...

Михаил Мелтев: Тя ще го направи, но въпросът е да формулираме две решения. Едното е поддържаеме становището от 18.12.2020 г., което означава: изключване на тв сериалите и поправки, които сме внесли в Парламента. Другото е, че сме против закона и се отказваме.

Екатерина Чурилова: Ще изготвя първоначален проект за решение, който евентуално да коригирате.

Георги Чолаков: Според мен основното, към което трябва да се придържаеме в проекта за решение са двете становища на Съюза. И друго, това, заради което аз съм най-против да се продължи закона е, че законът не е обезпечен финансово. Министърът на финансите, в отказа си от 24 август 2020 г., казва, че за изпълнението на този закон са необходими допълнително 44 500 000 лв. Във второто му писмо, от м. ноември 2020 г., изразява съгласие, щом Министърът на културата е решил, че 25 000 000 лв. ще стигнат. Значи, така наречения първостепенен разпоредител с бюджета – Министърът на културата – има доста правомощия по закона за публичните финанси. Освен това, нека не забравяме, че се стигна в края на м. септември 2020 г. да няма усвоени 7 500 000 лв. Обикновено не се взимат мерки м. декември защо не са усвоени тези пари.

Иван Павлов: А има ли неусвоени пари?

Георги Чолаков: Не знам, това не мога да кажа...

Иван Павлов: Аз ти казвам, че няма... Няколко души сте получили пари от тези 7 500 000 лв., за които ти говориш.

Георги Чолаков: Знам...

Иван Павлов: Ама кажи го, за да го знаем... Не са върнати пари в Министерство на културата, освен...

Георги Чолаков: Това не знам... Въпросът е, при 7 500 000 лв. неусвоени пари в края на третото тримесечие, няма никаква пречка първостепенния разпоредител да ги пренасочи към друга схема.

Боряна Пунчева: Ето това е темата, за която аз попитах от началото и Чурилова каза, че не може да се пренасочат.

Георги Чолаков: Да, само че аз питам: кого съдим и за какво го съдим, след като пише, че: „държавното подпомагане на филмовата индустрия по реда на този закон се предоставя по схема за държавна и минимална помощ в рамките на разходите, утвърдени по бюджета на Министерство на културата

със Закона на държавния бюджет на Р България по бюджетна програма за подкрепа на филмовото изкуство.“

Милко Лазаров: Катя Чурилова отговори на това вече, пак ли трябва да отговаря?

Георги Чолаков: Не е необходимо. Тя го чете по един начин закона...

Милко Лазаров: Тя е юрист с много опит, а ти не си юрист с много опит...

Георги Чолаков: Добре, аз имам практически опит...

Милко Лазаров: Съвсем внимателно те изслушахме, всеки да си взима решението...

Георги Чолаков: Моите възражения по закона са, че той не е обезпечен финансово.

Коста Биков: Не е наша работа да го обезпечаваме...

Георги Чолаков: Не е наша работа, обаче един закон, когато не е обезпечен финансово, той не се изпълнява.

Иван Ничев: Моята информация е, че ти в края на годината си получил от държавата средства...Естествено, не си само ти. Значи, държавата дава и тя е нашият..... това е положението.

Георги Чолаков: Това, за което се съмнявам, че ще се случи е: ще се приеме един закон, който не е обезпечен финансово и ние ще сме ощетени. Това е моето съображение. Самият финансов министър е написал, че е много трудно да се изпълни този закон така, както е написан.

Иван Ничев: Ако е записано в закона, всички отиваме да протестираме. Но стига да го има записано. Ако го няма записано, за какво ще протестираме?! Ако го има записано, ще имаме някакъв аргумент, че не ни отпускат онова, което ни е обещано...

Милко Лазаров: Но това не е обещание, а закон. Ние коментираме текст на закон. Ако бъдат преразпределени средства от една схема в друга, това ще бъде с Министерско постановление, и не ни трябва 54 депутата, ами Върховен административен съд, който няма как да не вземе решение в наша полза, защото ще има нарушение на ЗФИ.

Георги Чолаков: Има, той взе такова решение през 2011 г.

Милко Лазаров: Не, ти го бъркаш с Конституционен съд.

Георги Чолаков: Защото актът на Министерски съвет за изпълнение на държавния бюджет бил еднократен акт, което не е вярно. Защото той е изменян поне 10 пъти в годината. Върховният административен съд например взе такова решение.

Милко Лазаров: Примерът ти не е точен. Тук не говорим за еднократно решение, а за преразпределяне на пари от една схема в друга, което е изрично забранено, ако е упоменат размерът на схемата.

Георги Чолаков: По схемата има определени пари – 16 000 000 лв. Не виждам къде ги виждате другите...

Милко Лазаров: Разбирам твоята гледна точка, но те са определени по стария закон. Държавният бюджет беше приет преди да бъде приет този закон, който коментираме в момента и още не е приет.

Георги Чолаков: В стария закон пише: „не по-малко от”. Те, ако искаха да дадат повече пари, можеха да ги впишат...

Милко Лазаров: Но те искат да вкарат и стимулите... Какво си мислите? Че правят това заради нас ли? - Това е причината да не са го вкарали тогава...

Георги Чолаков: Дали ще се случи...съмняваме се...

Милко Лазаров: Но поне да го пише в закона

Георги Чолаков: Нека го пише... Аз съм против. Аз съм за това да поддържаме нашето становище, изразено в две писма.

Милко Лазаров: Ние точно това правим. В становището е записано... защо не го четете... В становището, което сме приели е записано: „Ние сме против стимулите, освен ако не бъдем защитени в нашата схема с чл.26.” Те казват: „Добре, защитаваме ви с чл.26.” Какво правим ние тогава? Ти казваш: „Въпреки нашето становище, ние пак сме против.”

Георги Чолаков: Не, не сме против...

Милко Лазаров: Току-що каза, че си против...

Георги Чолаков: Аз съм против да се променя нашето становище.

Милко Лазаров: Но в него е записано, че ако ни гарантират чл.26, ние сме съгласни. Това пише в становището ни, което искаш да подкрепим. Ти хем подкрепяш становището, хем не го подкрепяш... Това не го разбирам.

Георги Чолаков: Не, подкрепям становището.

Коста Биков: Има някаква разлика между становище и закон все пак...

Георги Чолаков: Има голяма разлика. Становището няма никакво значение, а законът има значение... Освен Държавен вестник, всички останали могат да пишат каквото си искат...

Коста Биков: Да слагаме на везните становището заедно със Закона е малко в повече.

Костадин Бонев: Не е точно така. Ние сме пуснали едно писмо, в което сме изразили нашата позиция. В момента продължаваме да поддържаме тази позиция.

Коста Биков: Абсолютно... Мисля, че всички стоим зад това... Аз съм последния, който ще оспорва такова нещо... Въпросът е за в бъдеще време...

Костадин Бонев: Нека да мислим сега какво правим...

Екатерина Чурилова: Изчете проект на решение, а именно:

„СБФД поддържа позицията си по ПЗИД на ЗФИ, изразена последователно в становищата и писмата, отправени до институциите във връзка с процедурата по приемането на законопроекта. Съюзът настоява в ЗИД на ЗФИ да бъдат създадени гаранции, че приоритет на държавната помощ ще бъде производството на български игрални, документални и анимационни филми, и няма да бъде допуснато разширяване на обхвата на Закона с включването на телевизионно съдържание и въвеждане на дискриминационни текстове. В случай, че тези гаранции не могат да бъдат постигнати, СБФД ще оттегли подкрепата си за ЗИД на ЗФИ.”

Михаил Мелтев: „Дискриминационни” достатъчно ли е, за да отпадне предложението на разпространителите, или да бъде „дискриминационни и забранителни”?

Екатерина Чурилова: Да, може и „и забранителни”. Те не са само дискриминационни. Дискриминацията е в другата част, която ще отпадне с телевизионерите...

Милко Лазаров: Да не помислят, че не искаме забранителни, защото искаме да правим каквото си искаме...

Екатерина Чурилова: Това е и моето притеснение също, защото на срещата едва ли не казаха, че искат да се контролира процеса, и че цялата общност е против, защото ще ви бъде отнета точно възможността да се облагодетелствате, заради засиления контрол. Но М. Мелтев е прав също, защото „дискриминационни” е по-ограничително.

Коста Биков: Струва ми се, че финалното изречение е малко по-императивно. Нещо по-елегантно да се измисли, защото така става декларативно...

Михаил Мелтев: Това решение е за нас, ние няма да го предоставяме на другите...

Милко Лазаров: Но ще го пратим на тази имейл група, до която вчера М.Мелтев много хубаво писмо беше написал, което се оценява от всички... Аз разчитам на теб, Мишо, това решение, което ще вземем сега, да го пуснеш като решение на Съюза до тази група.

Георги Чолаков: Мисля, че предложената формулировка на решение от Екатерина Чурилова е добра.

Правда Кирова: Дали не е добре да се запише: „становището от еди коя си дата” и „отвореното писмо, подкрепено от всички асоциации”.

Екатерина Чурилова: Мисля, че така, както прочетох формулировката, тя обхваща всички тези становища. Имам предвид всички ваши становища, било изразени индивидуално като Съюз, или общо от името на всички. „Поддържа позицията си, изразена последователно в становищата и писмата, отправени до институциите.” Това предполага всички документи, подписани от СБФД.

Боряна Пунчева: В последното изречение се казва, че „оттегляме подкрепата си”. Ние реално, с тези становища, сме оттеглили тази подкрепа. В становището сме демонстрирали, че оттегляме подкрепата си. Т.е., в момента, поне така мисля аз, с това решение би трябвало да изразим готовност да продължим работата по закона, докато той стигне до такова състояние, че да няма съпротива, изразена в тези становища. Да няма основания ние да се съпротивяваме и да не подкрепяме закона.

Милко Лазаров: Това е хитро, макар че ние в становищата не си оттегляме подкрепата, а казваме при какви условия бихме си я оттеглили.

Боряна Пунчева: В становищата твърдим, че при наличието на тези всички неща, ние не подкрепяме този закон и искаме той да бъде изтеглен.

Милко Лазаров: Това е за телевизионерите. Това отпадна като разговор. За телевизионерите така е казано: „при тези обстоятелства в последните дни, ние не искаме този закон да влиза“. Това обаче е отвореното писмо. В становищата преди това, ние казваме, че ако не бъде защитена нашата част, ние не сме за този закон. Те обаче казват: „Ще ви защитим.”

Боряна Пунчева: Мисля, че така, както го формулира Иван Ничев: да продължим с усилията си професионалисти да работят... Да приемем, че сме склонни да вярваме, че с действието си в Комисията по култура ще може група от експерти, представители от цялата филмовата общност, да продължи работата по закона така, както сме подписали становищата, така че той да стане годен за приемане от наша страна.

Екатерина Чурилова: Изчете видоизменен първият вариант на проект за решение, а именно:

„СБФД поддържа позицията си по ПЗИД на ЗФИ, изразена последователно в становищата и писмата, отправени до институциите във връзка с процедурата по приемането на законопроекта. Съюзът настоява в ЗИД на ЗФИ да бъдат създадени гаранции, че приоритет на държавната помощ ще бъде производството на български игрални, документални и анимационни филми, и няма да бъде допуснато разширяване на обхвата на Закона с включването на телевизионно съдържание и въвеждане на дискриминационни текстове. Съюзът ще съдейства на Комисията по култура към Народното събрание да продължи работата по законопроекта така, че всички справедливи искания на гилдията да бъдат възприети. СБФД ще подкрепи закона само в този случай.”

Коста Биков: Така е по-добре...

Милко Лазаров: Нужно ли е изречението: „СБФД ще подкрепи закона само в този случай.“?

Екатерина Чурилова: Написала съм го единствено, защото коментирахте, че е нужно да излязат всички...

Георги Чолаков: На мен първият вариант ми хареса повече.

Боряна Пунчева: Този е добър... Аз мисля за нормално, че ще подкрепим законът само в този случай...

Костадин Бонев: И аз мисля, че да...

Милко Лазаров: Може ли да се прочете формулировката отново без последното изречение.”

Екатерина Чурилова: „СБФД поддържа позицията си по ПЗИД на ЗФИ, изразена последователно в становищата и писмата, отправени до институциите във връзка с процедурата по приемането на законопроекта. Съюзът настоява в ЗИД на ЗФИ да бъдат създадени гаранции, че приоритет на държавната помощ ще бъде производството на български игрални, документални и анимационни филми, и няма да бъде допуснато разширяване на обхвата на Закона с включването на телевизионно съдържание и въвеждане на дискриминационни текстове. Съюзът ще съдейства на Комисията по култура към Народното събрание да продължи работата по законопроекта така, че всички справедливи искания на гилдията да бъдат възприети.”

Боряна Пунчева: Нямаме гилдия. Имаме или Съюз, или филмова общност. А в СБФД имаме гилдии.

Екатерина Чурилова: Тогава „филмовата общност”, ако искате...

Милко Лазаров: От друга страна кое е филмовата общност?

Боряна Пунчева: Която е подписала отвореното писмо...

Иван Павлов: Не може „филмовата общност”...

Милко Лазаров: Част от асоциациите се отмятат от това писмо и от становищата... Това е очевидно, така че...

Боряна Пунчева: Защо да се отмятат! Всички си стоят на мнението за становищата и отвореното писмо...

Милко Лазаров: Не е вярно това. Те казват, че искат законът да бъде спряна на всяка цена.

Иван Павлов: Няма смисъл да спорите... Това е писмо на СБФД, а не на филмовата общност.

Екатерина Чурилова: Изречението може да стане така: „Съюзът ще съдейства на Комисията по културата и медиите към Народното събрание да продължи работата по законопроекта, така че всичките ни справедливи искания да бъдат възприети.”

Подложи се на гласуване уточнената формулировка. Към момента на гласуване присъстват 11 членове на Управителния съвет. Заседанието има кворум за взимане на решение.

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ РЕШИ:

СБФД поддържа позицията си по ЗИД на ЗФИ, изразена последователно в становищата и писмата, отправени до институциите във връзка с процедурата по приемането на законопроекта. Съюзът настоява в ЗИД на ЗФИ да бъдат създадени гаранции, че приоритет на държавната помощ ще бъде производството на български игрални, документални и анимационни филми и няма да бъде допуснато разширяване на обхвата на закона с включването на телевизионно съдържание и въвеждане на дискриминационни текстове. Съюзът ще съдейства на Комисията по културата и медиите към Народното събрание да продължи работата по законопроекта, така че всичките ни справедливи искания да бъдат възприети.

„ЗА” - 9 (Михаил Мелтев, Милко Лазаров, Иван Ничев, Правда Кирова, Костадин Бонев, Иван Павлов, Коста Биков, Панайот Панайотов, Румяна Петкова)

„ПРОТИВ” - Няма

„ВЪЗДЪРЖАЛИ СЕ”- 2 (Георги Чолаков, Боряна Пунчева)

Правда Кирова: Георги Чолаков каза, че стои зад становището. Защо сега гласува „въздържал се”?

Георги Чолаков: Защото първият проект на закона ми харесва повече.

Боряна Пунчева: Аз се въздържах, поради непълната ми убеденост, без да подлагам на съмнение компетенцията на нашия правист, че парите, които не се усвояват, в крайна сметка не могат да бъдат трансферирани от една схема в друга. Може би е несериозно да се аргументираме с недоверие, но нямам доверие, че това няма да се случва. Т.е., не вярвам, че един член вътре в закона ще ни защити. Просто искам да постигна за себе си още малко информация и да видя как нещата ще се движат оттук нататък. Депутатите, които ни изслушаха, уж бяха попълни на нашите искания, а в последния момент ни забиха нож в гърба с тази схема. Дали това са хора, с които наистина ще може да се работи! Съмнявам се и се страхувам от това. Съмнявам се, че ще ни дадат възможност да се възползваме, за да постигнем своите интереси.

Милко Лазаров: Това е отделен въпрос. Ние всички се съмняваме и се страхуваме. Ние обаче така и не чухме от хората, които са писали този закон, който сега наричат лош, защо конкретно е лош. Не чух нито един съществен аргумент. Аз съм съгласен, че не е добър, но защо не е добър. Трябва да се говори с аргументи: примерно, в този член е заложена бомба, не е „ок”. И това трябваше да го чуем от хората, които са писали закона. А не декларации, че този закон не е „ок”, дайте да го махаме.

РАЗНИ

Боряна Пунчева: Предлагам да се направи един списък на пенсионерите в СБФД, не знам доколко е лична информация и може да се обсъжда кой каква пенсия получава, за да видим кой има нужда от помощ и вземем решение какво да правим... Защото този проблем сам по себе си е голям, но в настоящия момент, той става все по-голям и драматичен за много хора от ден на ден.

Рени Златанова: Списък веднага може да се изпрати за тези, които са на и над 75-годишна възраст. Но да се пита всеки един каква пенсия получава, ми се струва малко...

Коста Биков: Не, това не е добре...

Боряна Пунчева: Да, но как може да разберем кой има нужда от помощ...

Рени Златанова: Ако си спомняте, в началото на 2020 г., когато започваше епидемията, Министерство на културата имаше инициатива за подпомагане на творци чрез отпускане на помощ. Тогава се пусна имейл до всички съюзни членове да декларират дали са самоосигуряващи се или не. В резултат на отговорите, които се получиха, се оказа, че голяма част от пенсионерите работят някъде и на договор.

Милко Лазаров: Освен това трябва да се види и дали Съюзът ще има финансов ресурс... Може ли да си позволи такова нещо и в какви размери. Повдигнатият въпрос иначе е добър...

Аудиозапис от дискусиата е неразделна част от настоящия протокол.

ГЛ.СЕКРЕТАР: /п/

/Михаил Мелтев/

ПРЕДСЕДЕТЕЛ: /п/

/Милко Лазаров/